

– другий режим – презентація. У режимі презентації можна під'єднатися відразу до декількох комп'ютерів – де партнери зможуть спостерігати за тим, що ви робите на своєму робочому столі;

– третій режим – режим передачі файлів. У програмі наявна функція демонстрації «Робочого столу» ОС «Windows», функція передачі файлів та документів між учасниками. Функціональність менеджера максимальна – копіювання файлів, видалення, створення директорій, оновлення списку файлів й тощо;

– Останній режим – VPN. Він дозволяє організувати віртуальну мережу. Комп'ютер викладача «побачить» комп'ютер студента як черговий комп'ютер в локальній мережі. У результаті програми зможуть працювати з дистанційним комп'ютером як із звичайним мережевим.

TeamViewer має велику кількість корисних функцій. Зокрема, є вбудований чат, можливість запису сесії у відеофайл, функція виведення сумарної інформації про видалену систему, підтримка роботи у безпечному режимі Windows, можливість вибору активного монітора, відтворення аудіо, що програться на дистанційному комп'ютері.

В умовах розвитку дистанційної форми навчання за допомогою програми «TeamViewer» викладачі у віддаленому доступі можуть розробляти будь-які базові курси, навчальні плани та роздаткові матеріали, проводити наукові семінари, налаштовувати обладнання для проведення аудіо-, відеоконференцій або презентацій, малювати та креслити на віртуальній «дошці», яку будуть бачити інші учасники, проводити тестові завдання та здійснювати технічно-методичний супровід будь-яких проєктів.

УДК 378.007.2

Н.В. Камсуліна, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

В.А. Большакова, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Дослідження ринку дистанційного навчання говорять про те, що темпи його росту досить високі, а на Заході він оцінюється мільярдами доларів. От чому кожен навчальний заклад на Україні вкрай зацікавлений у тому щоб якнайшвидше зайняти місце на цьому ринку. Це дозволить значно збільшити прибуток навчального закладу, зніме

проблему недостачі аудиторій, допоможе вирішити кадрове питання, тому що, використовуючи відеоконференції, читати лекції зможуть професори навчальних закладів з інших міст і навіть закордонних країн. Завдяки дистанційному навчанню слухачі зможуть об'єднати навчання і роботу, відпадають проблеми проживання і харчування в чужому місті, скорочуються матеріальні витрати на проїзд до місця навчання.

Аналіз основних педагогічних методів сучасної освіти, заснованою на комп'ютерних і телекомунікаційних технологіях, свідчить, що зміст педагогічної діяльності в новій освітній системі суттєво відрізняється від традиційної.

По-перше, значно ускладняється діяльність з розробки курсів, оскільки швидко розвивається її технологічна основа. Вона вимагає від викладача розвитку спеціальних навичок, прийомів педагогічної роботи. Крім того, сучасні інформаційні технології висувають додаткові вимоги до якості навчальних матеріалів, що розробляються, в основному через відкритий доступ до них як великого числа осіб, що навчаються, так і викладачів та експертів, що по суті посилює контроль за якістю цих матеріалів.

По-друге, особливість сучасного педагогічного процесу є те, що на відміну від традиційної освіти, де центральною фігурою є викладач, центр уваги під час використання нових інформаційних технологій переноситься на студента, що навчається, який активно будує свій навчальний процес, вибираючи певну позицію у розвиненому освітньому середовищі.

Важлива функція викладача – підтримати учня в його діяльності: сприяти його успішному просуванню у морі навчальної інформації, полегшити вирішення виникаючих проблем, допомогти освоїти велику і різноманітну інформацію.

По-третє, надання навчального матеріалу, що припускає комунікації викладача і учнів, вимагає в сучасній освіті більш активних та інтенсивних взаємодій між ними, ніж в традиційній аудиторії, де переважає як би узагальнений зворотний зв'язок між викладачем та аудиторією студентів, а взаємодія викладача з окремим студентом вкрай слабка. Сучасні комунікаційні технології дозволяють зробити таку взаємодію більш активною, але це вимагає від викладача спеціальних додаткових зусиль.

Таким чином, у зв'язку із застосуванням сучасних комп'ютерних і телекомунікаційних технологій у сфері освіти відбуваються значні зміни у викладацькій діяльності, місце і роль викладача у навчальному процесі, його основні функції. Як першочергові можна відзначити такі зміни:

- ускладнення діяльності з розробки курсів;
- необхідність спеціальних навичок і прийомів розробки навчальних курсів;
- посилення вимог до якості навчальних матеріалів;
- зростання ролі студента у навчальному процесі;
- посилення функції підтримки студента;
- можливість зворотного зв'язку викладача з кожною особою, що навчається.

Для кожного з цих основних видів викладацької діяльності характерні специфічні проблеми. Так, розробка курсів на базі нових технологій вимагає не тільки вільного володіння навчальним предметом, його змістом, а й спеціальних знань в галузі сучасних інформаційних технологій. Це ж стосується і допомоги викладача під час освоєння учнем обраних ресурсів. Взаємодія в ході навчального процесу, що здійснюється на базі сучасних комунікаційних технологій, також вимагає спеціальних не тільки педагогічних, а й технологічних навичок, досвід роботи із сучасними технічними засобами.

Диверсифікація і ускладнення викладацької діяльності вимагає значного посилення спеціалізації цієї діяльності для підвищення якості та ефективності освіти. Розвиток нових інформаційних технологій дозволяє суттєво модернізувати навчальний процес і підвищити ефективність освіти шляхом управління процесом викладання на основі поділу праці. Без нього неможливо досягти значного зростання числа учнів, а значить, і прояву ефекту масштабу, тобто підвищення ефективності освітньої системи за рахунок економії від масштабу її діяльності.

УДК 334.02:334.012.33

Н.І. Кропівцова, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ В ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ

Реформування системи бухгалтерського обліку й фінансової звітності у державному секторі потребує приведення у відповідність із міжнародно визнаними обліковими методологіями організаційної структури бухгалтерського обліку, що формується на рівні окремого суб'єкта державного сектора згідно з обліковою політикою.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність», в Україні облікова політика – це сукупність принципів, методів і процедур, використовуваних підприємством для складання та подання фінансової звітності.